

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De ingratis. cap. xxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

trem, & amico ad amicū. Siquidē Saulis filia nō alia ratione vrum ex ipsius manibus F
erueri potest, quā patrem fallēdo. Quin ipsius quoque frater ei, quem illa seruauerat, peri-
clitātī rursus salutē afferre cupiēs, iisdē, quib⁹ illa, armis vsus est. Magna enim fraudis atq;
imposturæ vis est. Illud modē caueatur, ne Veteratorio ac fraudulēto animo adhibeatur.

Nat. i. a. x.
Phil.

Fraudibus ij omnes patent, qui ad Voluptatem propensi sunt.

Non omnis dolus in culpa est. Nam & cum ij, qui noctu excubias agunt, latrones, &
militarium copiarum præfecti, hostes, qui sine dolo comprehendendi nequeunt, ex insidiis ag-
grediuntur, rectē facere videntur. Et ea, quæ stratagemata vocantur, & athletarum con-
certationes eandem rationem habent. Etenim in his proprium sibi locum fraus vendicat.

DE LEGATO, ET EO QUI RESPONSVM G
procurat: & quod is, qui Legatum nihili pendit, eum quoque, à quo
missus est, contemnit. CAP. XXVIII.

Prou. 25.

Mat. 10.

Anony-
mi.

QVA frigida animæ sitienti, & nuncius bonus de terra longinqua.
Sibi ipsi probrū acquirat, qui per stultum nūcium sermonē mittit.
Qui vos recipit, me recipit: & qui me recipit, recipit eum, qui me
misit.

Quæ legati patiuntur, ea in eos, à quibus missi sunt, redundant.

DE INGRATIS. CAP. XXIX. H

4. Reg. 25.

Schol. Da
masc.

2. Par. 24.

Psal. 34.
108.

Prou. 17.

Esa. 1.

Sap. 16.

Eccli. 29.

Incerti.

Greg.
Thaum.

T factum est in mense septimo, venit Ismahel filius Nathaniæ filij
Elifama de semine regio, & decem viri cum eo, & percusserunt Go-
doliā, qui & mortuus est: sed & Iudæos & Chaldæos, qui erāt cum
eo in Maspha.

Hic cum sermonem accepisset, se nihil mali perpeffurum, datorem interemit.

Spiritus Domini induit Zachariam filium Ioiadæ sacerdotem, & stetit in cō-
specu populi, & dixit eis: Hæc dicit Dominus Deus, Quare transgredimini præ-
ceptum Domini, quod vobis nō proderit: & reliquistis Dominū, vt derelinque-
ret vos? Qui congregati aduersus eum, miserunt lapides iuxta regis imperium, in
atrio domus Domini. Et non est recordatus Ioas rex misericordiæ, quam fecerat
Ioiadas pater illius secum, sed interfecit filium eius. Qui cum moreretur, ait, Vi-
deat Dominus, & requirat. Cūq; euolutus esset annus, ascendit contra eum ex-
ercitus Syriæ: venitq; in Iudæam & Ierusalem, & interfecit cunctos principes po-
puli, atque vniuersam prædam miserunt regi in Damascum.

Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitatem animæ meæ. Pro eo vt me
diligenter, detrahebant mihi.

Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo eius.

Audite cœli, & auribus percipe terra: quia Dominus locutus est, Filios enutri-
ui, & exaltaui: ipsi autem spreuerunt me.

Ingrati spes tanquam hibernalis pruina tabescet, & fluēt tāquam aqua inutilis.
Bona fideiussoris euertet peccator: & ingratus in mēte derelinquet eum, à quo
liberatus est. Hospitabitur, & pascet, & potabit ingratos: & postea amara audiet.

Graue est eum, qui maximis beneficiis obstrictus est, non modò nullam gratiam referre,
sed etiam eum, qui de se bene meritus sit, contumelia atque ignominia laceffere, graue, in-
quam, est istud: sed tamen facienti grauius malum est, quā patienti.

Incredibilis quædam profectò ingratitudo ac malignitas hæc est, cuius beneficiis orna-
tus sis, eius benignitatem in ingratitudinis ansam trahere.

Pleiosque homines esse videmus, qui postquam beneficiis affecti fuerint, eos, à quibus ea
acceperint, perinde ac mancipia contemnant, superciliaque aduersus eos attollant.

Graue mihi scelus ingratitudo esse videtur, graue, inquam, atque aded grauisimum.

De re-